

L'examen

Xavier Arumí

Regidor de Joventut
de l'Ajuntament de Vic

NOTABLE

La casa Mas de Bigues s'ha reformat en un local perquè els grups musicals

d'Osona puguin assajar en condicions. Serà un dels espais més ben equipats de Catalunya. Una bona notícia per als músics, sovint marginats per l'Administració.

Toni Aguilera

Aficionat a l'escalètric
de Sant Hipòlit de Voltregà

NOTABLE

Sempre hi ha algú que sorprèn per les seves manetes. Per exemple, Toni Aguilera,

que ha construït una maqueta més que espectacular de la pujada a la Trona que ha fet fruir la canalla. Miraves la maqueta i gairebé senties l'olor de purins, de tan real que és.

Jaume Busquets

President de la Mancomunitat
Vall de Camprodon

APROVAT

Els actes d'homenatge a persones mortes sempre aixequen algun recel. Sovint, quan

són vives, o se les ignora o se les menysprea, i quan moren tot són flors i violes. A Camprodon van fer un acte de record a Josep Pujol Aulí i va ser modèlic per les dosis justes d'humanitat i emotivitat.

Albert Vilà

Propietari dels cinemes Sucre,
Vigatà i Nou de Vic

SUSPENS

Que dues sales de cinema de Vic, el Nou i el Vigatà, no tinguin accessos per a minusvàlids sembla mentida, ara que ja estem al segle XXI. I que en unes sales noves i espectaculars com les del Sucre s'utilitzi un muntacàrregues encara sembla més mentida. I així anem.

Sant Miquel de Balenyà-Seva? Per què?

Mirant els mapes d'Osona Turisme descobreixo esparverat un nou poble: Sant Miquel de Balenyà-Seva.

Dic esparverat perquè la situació que es dona a Sant Miquel de Balenyà es reflecteix a molts pobles de la comarca i en cap d'ells el mapa porta el nom de l'Ajuntament al qual pertanyen. És a dir, els donen identitat pròpia. Per posar un exemple: el mapa diu Cantonigròs i no Cantonigròs-Santa Maria de Corcó; Sentfores i no Sentfores-Vic, i així un llarg etcètera.

Al poble som molta gent que ens estimem el nostre nom. Per què l'intent d'esborrar-lo de l'Ajuntament de Seva?

Jaume Illamola Aulet Sant Miquel de Balenyà

Cal un enllaç amb la C-37 a Torelló

A principis d'aquest mes d'agost vaig patir un accident a la carretera de la Miranda, en direcció cap a Vic. L'accident no va ser greu, però el vehicle va quedar destrossat. Utilitzo aquesta carretera sovint, com molta altra gent, per no anar a agafar l'altra, la C-37. Trobo força inconvenient el trajecte fins a l'enllaç amb la nova carretera a Calverons. Considero que hi podria haver un accés just a la sortida de Torelló, per enganxar la nova carretera. Per anar a Sant Pere i Sant Vicenç, el nou tram està molt bé, però per als usuaris de Torelló no és gens pràctic. No es podria haver plantejat aquesta possibilitat quan es va redactar el projecte? Ara que ens hem acostumat a carreteres ben amples, no es podria millorar la carretera de la Miranda?

Anna Serrat Torelló

Al senyor director d'Acció Cívica

Hem esperat un temps prudencial perquè ens donés proves de persona educada, però fins ara no ha sigut així. En una entrevista que vàrem tenir amb vostè per parlar del problema existent al casal de la gent gran de Vic, es va comportar amb nosaltres igual que una criatura mal educada que quan li neguen algun caprici fa una rebequeria i marxa sense ni acomiadar-se. Això és el que va fer vostè amb nosaltres, uns senyors que estàvem convidats a seure a la seva taula. Senyor Simó, nosaltres veníem a parlar amb vostè, no amb el senyor Vilà, que precisament és el que es va treure de la màniga uns estatuts per poder muntar-se el seu galimaties. Primer, que s'havien de fer unes associacions per recaptar diners amb el que poguessin per al casal, després va fer que aquestes associacions es transformessin en una i que el mateix president de l'associació ho fóra també del casal i així tots els diners recaptats es quedarien a l'associació i no al casal, ja que no hi ha qui els reclami. Aquesta va ser l'obra del senyor Vilà. Com volia que davant nostre ho acceptés, a més que aquest senyor ha fet el que vulgarment se'n diu canviar-se de camisa procurant que no li puguin retreure la jugada? Senyor Simó, veníem a parlar amb vostè, el senyor director d'Acció Cívica de la Generalitat, i no amb el senyor Vilà, que és el que va muntar el ciri, perquè pensàvem trobar-hi tot un senyor en aquest càrrec. Ens va decebre ja que és de molt mala educació deixar asseguts a la taula uns convidats a seure-hi i desaparèixer de la sala amb un exabrupte. Ja diuen que de senyor se n'ha de ser, no només semblar-ho.

Lluís Presseguer Vic

L'altra manera de fer esport

Un cop més, aquesta setmana podem veure alguna notícia relacionada amb l'esport que practiquen les persones discapacitades. Últimament sembla que aquests esportistes s'hagin decidit a fer esport... i no és veritat, ja fa força temps que molts osonencs que tenen algun tipus de discapacitat ocupen els llocs més alts dels rànquings tot i el desconeixement general de l'esforç d'aquests.

Aquesta setmana hem pogut gaudir del primer Open Adaptat de Tennis Taula, mentre els atletes minusvàlids del Club Atlètic Vic recollien uns resultats mai obtinguts a la nostra comarca en un Mundial europeu. Per altra banda, fa escassos dies un jugador de bàsquet gurbetà formava part de la selec-

ció estatal en un altre campionat europeu, i de passada val a dir que un esquiador taradellenc fa anys que triomfa arreu del món o que un vigatà ha engegat la primera escola de tennis adaptat... i com tots aquests, molts d'altres esportistes de forma anònima treballen molt dur per fer-se un lloc en l'elit mundial.

Però no sols els que persegueixen el reconeixement a alt nivell tenen la necessitat de practicar esport. Els beneficis que comporta la pràctica esportiva en les persones discapacitades va molt més enllà dels beneficis físics. La millora de l'autoestima, l'autosatisfacció pel treball físic realitzat, l'afany de superació repercuteixen directament en l'estat anímic i emocional de l'individu.

L'esport és una de les vies més importants per a la integració social de les persones discapacitades a més a més d'una eina fonamental per a la rehabilitació funcional i emocional de la persona.

És per tots aquests motius que avui volem agrair a tots els clubs osonencs que aquests darrers mesos han fet algun pas per normalitzar la pràctica esportiva d'aquest col·lectiu de persones o han ajudat a promocionar aquesta modalitat d'esport sabent que això pot fer que d'altres persones discapacitades es decideixin a seguir les mateixes passes que molts d'altres amics i amigues. A tots ells, moltes gràcies!

Jordi Molas Castells, de l'ADFO Vic

Ai, el pont!

Ja se'ns ha espatllat el pont sobre el Mèder del parc Balmes. Ha durat ben poc. Els que hi passem sovint, ja fa dies que havíem de mirar de no ensopegar amb les travesses de fusta aixecades. Ara ja ens podem entrebancar més fàcilment amb la reparació que s'hi ha fet: unes fustes enganxades amb cargols que sobresurten de l'empostissat. Que bé, oi?

Cada vegada que parlo dels problemes dels carrers, penso en aquells municipals de barri que tots tant trobem a faltar.

Quin dia podrem saludar-los cada matí i cada tarda com si fossin un veí més? Si això és demanar massa, almenys podrien ser-hi un o dos dies a la setmana per donar una bona ullada.

Seria una manera de començar... o no?

Roser Bermudo Vic

Agraïments

En Cinto Magem ens va deixar el dia 24 d'agost després d'una llarga malaltia i tota la família vol agrair el suport rebut de l'Hospital de la Santa Creu i especialment de la unitat PADES, ja que sense la seva ajuda hauria estat molt més difícil poder-lo cuidar a la seva pròpia llar fins a l'últim moment.

Gràcies pel tracte professional però també molt humà que ens han demostrat tots aquests anys.

Núria Compte Vic

La família de Mercè Serradell vol agrair a la residència d'avis Obra de Maria, de Sant Quirze de Besora, el tracte tan familiar rebut durant la seva convivència, com també agrair a l'Hospital General de Vic i l'Hospital de la Santa Creu el caliu humà rebut en els últims dies.

Família Sanglas-Crosas Sant Quirze de Besora

Fe d'errors

* A la crònica *Anglada, guàrdia urbana*, publicada a la pàgina 10 de l'edició de divendres passat, es deia que a Vic s'hi produeixen unes 2.000 infraccions de trànsit. Faltava afegir-hi "cada dia".

* A l'article d'opinió *Ni imposició ni fals heroï, simplement en Toca-sons*, publicat a la pàgina 24 de divendres passat, l'autor hi va posar dues vegades el nom de Serrallonga, però havia de dir Rocaguinarda.

* La foto superior de la pàgina 3 de l'edició de dilluns no és del monestir de Sant Joan de les Abadesses, sinó de l'església de Sant Pol de la mateixa població.

* La deixalleria de Manlleu no obre els dimecres, tot i que a la notícia de la pàgina 8 de dilluns no s'especificava.

En totes les cartes hi ha de constar el nom i els cognoms del seu autor o autors, l'adreça, el telèfon i el DNI. No es publicaran cartes firmades amb pseudònim, inicials o noms genèrics. Les que facin referència a terceres persones o entitats s'hauran d'acompanyar d'una còpia del DNI de l'autor. Si les cartes superen 20 línies, aquest periòdic es reserva el dret d'extractar-les. Les cartes es poden portar a les redaccions d'EL 9 NOU o enviar-les per correu, per fax o correu electrònic:

Vic: Plaça de la Catedral, 2 Fax 93 885 05 69 **Ripoll:** Carrer Progrés, 16 Apartat de correus, 116 Fax 972 71 41 52; jespuny@vic.el9nou.com.

Divendres, 9 de setembre de 2005